

Prvý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho výkladu článku 3 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie ⁽¹⁾, ktorého sa dopustil Všeobecný súd. Komisia neumožnila výboru, aby v rámci stanovených lehôt preskúmal všetky podstatné skutočnosti, vrátane sadziieb vývozných náhrad, aby mohol vydať svoje stanovisko k návrhu nariadenia.

Druhý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho výkladu článku 164 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽²⁾. Odvolateľka predovšetkým tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne kvalifikoval vykonávacie nariadenie č. 689/2013 ako „periodický právny nástroj v oblasti poľnohospodárstva“.

Tretí odvolací dôvod vychádza z neexistencie odôvodnenia alebo nedostatočného odôvodnenia vykonávacieho nariadenia č. 689/2013 a týka sa najmä kvalifikácie ako „bežné nariadenie“ a odôvodnenia zníženia sadzby vývozných náhrad na „nulovú výšku“. Spôsob stanovenia sadzby vývozných náhrad okrem toho nepodlieha súdnej kontrole. Odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa postupného znižovania sadziieb vývozných náhrad je rozporné.

Štvrtý odvolací dôvod vychádza z porušenia práva alebo zjavne nesprávneho právneho posúdenia, lebo Všeobecný súd riadne nevykonal výklad kritérií článku 164 ods. 3 nariadenia č. 1234/2007. Všeobecný súd totiž v prípade niektorých kritérií potvrdil svojvoľné a neodôvodnené zohľadnenie referenčného obdobia rokov 2009 až 2013 Komisiou, teda extrémne dlhého a relatívne dávneho obdobia, namiesto zohľadnenia roku 2013, ako stanovujú relevantné ustanovenia a najmä článok 164 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1234/2007. Všeobecný súd sa tiež dopustil zjavne nesprávneho posúdenia tým, že sa domnieval, že cenový rozdiel oproti brazílskej hydine nevyžaduje vývozné náhrady, aby sa dosiahla rovnováha na trhu Únie s hydinovým mäsom, ako aj prirodzený vývoj cien a obchodu. Všeobecný súd napokon uznal, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že pred ním uvádzala iné tvrdenia, než predložila Riadiacemu výboru.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 196, 2013, s. 13.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 55, 2011, s. 13.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 299, 2007, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grécko) 1. apríla 2016 – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Vec C-184/16)

(2016/C 211/43)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ovidiu-Mihaita Petrea

Žalovaný: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 27 a 32 smernice 2004/38/ES ⁽¹⁾ v spojení s článkami 45 a 49 ZFEÚ a s ohľadom na procesnú autonómiu členských štátov, ako aj na zásady legitímnej dôvery a riadnej správy vecí verejných, vykladať v tom zmysle, že ukládajú povinnosť – alebo tak, že umožňujú – zrušiť potvrdenie o registrácii osoby ako občana Európskej únie, ktoré sa štátnemu príslušníkovi iného členského štátu vydalo na základe § 8 ods. 1 prezidentského dekrétu č. 106/2007, a prijať vo vzťahu k predmetnej osobe rozhodnutie o návrate z územia hostiteľského štátu, v prípade, že tento občan Únie sa napriek zápisu do vnútroštátneho zoznamu nežiaducich osôb, a to na základe opatrenia zákazu vstupu z dôvodov verejného poriadku a verejnej bezpečnosti, vrátil do dotknutého členského štátu a začal v ňom podnikáť, pričom nepožiadaval o zrušenie zákazu vstupu v súlade s postupom podľa článku 32 smernice 2004/38, a to pri zohľadnení skutočnosti, že uvedené rozhodnutie (zákaz vstupu) je samostatným dôvodom týkajúcim sa verejného poriadku, odôvodňujúcim zrušenie potvrdenia o registrácii štátneho príslušníka členského štátu?

2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu prejudiciálnu otázku, možno na uvedenú situáciu hľadieť rovnako ako na nelegálny pobyt občana Európskej únie na území hostiteľského štátu, s tým dôsledkom, že v súlade s článkom 6 ods. 1 smernice 2008/115/ES ^(?) daná skutková podstata umožňuje, aby príslušný orgán prijal rozhodnutie o návrate a zrušil tak potvrdenie o registrácii dotknutej osoby ako občana Únie, a to napriek tomu, že potvrdenie o registrácii nepredstavuje podľa všeobecne prijímaného názoru právny titul na legálny pobyt v krajine a tiež napriek skutočnosti, že smernica 2008/115 sa, pokiaľ ide o jej osobnú pôsobnosť, vzťahuje výlučne na štátnych príslušníkov tretích krajín?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, možno zrušenie potvrdenia o registrácii osoby ako občana Únie z dôvodov verejného poriadku a verejnej bezpečnosti, t. j. potvrdenia, ktoré nie je právnym titulom na legálny pobyt v krajine, a prijatie rozhodnutia o návrate tejto osoby – ktoré príslušné vnútroštátne orgány nariadili súčasne v rámci výkonu procesnej autonómie hostiteľského členského štátu – považovať na základe správneho právneho výkladu za jeden správny akt administratívneho vyhostenia v zmysle článkov 27 a 28 smernice 2004/38, podliehajúci súdному preskúmaniu za podmienok uvedených v týchto článkoch, ktoré pre prípad potreby stanovujú jediný spôsob administratívneho vypovedania občanov EÚ z územia hostiteľského členského štátu?
4. V prípade kladnej, rovnako ako v prípade zápornej odpovede na prvú a druhú prejudiciálnu otázku, je v rozpore so zásadou efektivity taký postup vnútroštátnych súdov, ktorý bráni správnym orgánom a následne aj príslušným dotknutým súdom, aby v súvislosti so zrušením potvrdenia o registrácii osoby ako občana Európskej únie alebo s prijatím rozhodnutia o vyhostení z územia hostiteľského členského štátu z dôvodu, že na dotknutého štátneho príslušníka iného členského štátu sa vzťahuje platný zákaz vstupu do uvedeného (prvého) členského štátu, preskúmali, či boli pri prijatí predmetného rozhodnutia o zákaze vstupu splnené procesné záruky podľa článkov 30 a 31 smernice 2004/38?
5. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu prejudiciálnu otázku, vyplýva z článku 32 smernice 2004/38 povinnosť príslušných správnych orgánov členského štátu doručiť v každom prípade dotknutému štátnemu príslušníkovi iného členského štátu rozhodnutie o vyhostení vyhotovené v jazyku, ktorému rozumie, s cieľom umožniť mu, aby účinne uplatnil jeho procesné práva vyplývajúce z predchádzajúcich ustanovení smernice, a to aj v prípade, že o to nepožiadala?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mím. vyd. 05/005, s. 46).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko)
4. apríla 2016 – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten**

(Vec C-189/16)

(2016/C 211/44)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolateľka: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Odporca: Pensionsmyndigheten

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článku 47 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1408/71 ^(¹) vykladať v tom zmysle, že dobám poistenia dosiahnutým v inom členskom štáte možno pri výpočte švédskeho zaručeného dôchodku priradiť dôchodkovú hodnotu, ktorá zodpovedá priemernej hodnote švédskych dôb poistenia, pokiaľ príslušný orgán uskutočňuje pomerný výpočet podľa článku 46 ods. 2 nariadenia?